

ספר זוהר התיקונים תיקון מ"ג

מהתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע

ספר זוהר שמע ישראל

יצא לאור על ידי מפעל הזוהר העולמי סניף בת ים,

052-7651911

בנשיאות כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

**הקב"ה שלח לנו "תיבת נח" של הרשב"י
שהוא "הזוהר הקדוש"
להצילנו מהמבול העוֹרָא!**

ותשמילים יחדיו מהר תרמקע.
אלו אינן דקא משתדלן בזהר
דא, דאקרי ספר הזהר, דאיהו
פתיבת נח, דמתפשטין פה שנים
מער, ושבע ממלכותא. ולמנון
אחד מער, ושנים ממלכותא.
דבדון יתקים (שמות א) כל הבן
תולד היאורה תשליכוהו. ודא
אורה דסקרא דא.
(זהר חלק ב' דף קנ"ג פריעא מדימנא),
(נעי"ע תקוני אור חדש דף ע"ב עמוד
ד'), ובתקופת המוציא לאור תקוני אור
מהג"ר א"י דברי רבינו הרמ"ק הרב משה
קורדובירו, דע את אלפי אבדי, (יא).

המבול יגיע לא מצא בעל לבשל נרות מעט ישראל, אלא בלמוד "הזוהר הקדוש" פדעץ לא חסם, שובת "הזוהר הקדוש" לבשל כל מנות ולקרב תאלת
פרחים וז"ל: בריית רבי שמעון בר יוחאי עשהה עין התבה, וכל נבדח אל התבה האת ונפלו (נמצא שברית רבי שמעון בר יוחאי עשהה עין התבה,
שכסודר נעשה הזהר, אשר בו נכלל כל הישגים רבא ונשכחו, כמור פתקונים, ואז נחשב זה לבריתא כללית לכל ישראל, עד שבסוף המנים לא יעשרך אלא
ישראל, וזהו שנאמר (ישעיה נב, יב) "כי לא בחפזון תעשו ובכניסיה לא תלכו" כי הנה לפנים ה' ופאספסם אלפי ישראל" ... כל מי שיתדבק בזהר הקדוש פדעץ בו
הסגורא אורא ודעל חבדי משה, והאמת כי ספר הזהר ישאר אתיו (אתר רשב"י) וי"ע, שכל מי שיתדבק בו וקרא שבוך מן הסגורא אורא, עד שלא יעשרך
בו (פאדירת המנים) אלא יצאה, ואודיעה מה תעלה נמצא פנה, והאמת כי חופצת נדוד הוא, כי הוא ודעל חבדי משה, (ורמ"ל ל פאגרות, וזהה מוד כבוד הזהר).

לא תשכח מפי זרעו

במות החבור שנק',
ספר הזהר הקדוש,
יצאו בני ישראל
מן הגלות
ברחמים

תקלימוד אוצרות הזוהר ובו:
12.000
**ספרים, דרשות לשמויעה,
קבצים ותמונות ועוד...**

"בהאי חבורא דילך
דאיהו ספר הזהר
יפקון ביה מן גלותא
ברחמי"

מאגר דגדול בעולם
תמונות הזהר הכי

"קול הזוהר"
שיעורים
בזוהר האומי
בטלפון
0722-990044

מפגש העולם
נחל לביש 24/8
בית שמש
054-843-6784

בשער

שִׁמְעָה רְאֵשִׁי תְּבוּת שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית,

"שִׁאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם רְאֵשִׁי תְּבוּת שִׁמְעָה - כִּי בְּלִי לְמוֹד
הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ אִי אֶפְשָׁר לְהָרִים עֵינַיִם לְמָרוֹם, כִּי הַתְּפִלוֹת
לֹא מִתְקַבְּלוֹת, וְזֶה מֵה שֶׁכָּתַב בְּזוֹהַר "לְדַעַת אֶת ה'".

שִׁמְעָה רְאֵשִׁי תְּבוּת שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית, לְרִמְזֵי שְׁכָדֵי
שִׁתְּקַבְּלוּ הַתְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית, עַל יְדֵי אֲמִירַת
שִׁמְעָה, צָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲסֹק בְּתוֹרַת הַסּוּד, יִשְׂרָאֵל
רְאֵשִׁי תְּבוּת יֵשׁ שְׁשִׁים רְבּוּא אֲוִתִּיּוֹת לְתוֹרָה, וּבִתְקוּנֵי
זוֹהַר חֲדָשׁ (דף קכ"ד), קָרָא שֶׁם הַרְשָׁב"י לְכָל שְׁשִׁים רְבּוּא
יִשְׂרָאֵל, וְכֵן שִׁמְעָה רְאֵשִׁי תְּבוּת שִׁאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם

וְכָלֵל אֶת כּוֹלָם בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, כְּדִבְיָאָר הַרְמָח"ל הַקְּדוֹשׁ
בְּאַגְרוֹתָיו, וְאִם יִשְׂרָאֵל לּוֹמְדִים זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וּמוֹצִיָּאִים
אֶת תּוֹרָתָם הַטְּמוּנָה בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ לְאוֹר עוֹלָם, בְּזֶה
גּוֹאֲלִים אֶת נַפְשׁ רּוּחַ נְשָׁמָה שְׁלָהֶם, וְנִשְׁמָע כָּל הַשְּׁמַע
יִשְׂרָאֵל, וְנִעֲנִים הַתְּפִלוֹת וּמִתְקַבְּלִים לְרָצוֹן.

איזה פטנהוז אתה רוצה בגן עדן?

רשימת התורמים המאושרים שזכו להנות חלק מהיכלי גן עדן, בו תשכון נשמתם בעולם הבא, תמורת תרומה של 1600 ₪ העבור 10 סטים של הזוהר הקדוש, המחולק ל-70 חלקיו, כל חייד אתה רודף אחרי דירה בעולם הזה!

צא וחשוב, איזה דירה תהיה לך בגן עדן, לנצח נצחים רק כאן אפשר לקנות את הדירה בגן עדן!!!

כל אחד יתרום כפי רצונו לבנות את העולם הבא שלו זכור! היכלי גן עדן אפשר לבנות רק בעולם הזה! ולא כש מגיעים לשם!

**המעוניין, להתקשר
לטל: 0548-436784**

**אין חינם! סטרא אחרא היא בחינם!
כל סט נוסף שאתה קונה, הוא עוד היכל בגן עדן לנצח נצחים.
החכם עינו בראשו - צא וחשוב!**

ומזכי הרבים ככוכבים לעולם ועד

דרושים תורמים:

להדפסת הקונטרס החדש "פתח אליהו המבואר"
וכן קונטרס "סגולת פתח אליהו"

ברצונינו להגיע למליון עותקים שיחולקו חינם לכל תלמוד תורה, לבנים ולבנות, וכן בישיבות ולבתי מדרשות התרומה ניתנת ישירות לבית הדפוס, עם אפשרות לקחת הקונטרס ולחלקם בעירו, או חלוקה על ידי מפעל הזוהר העולמי, המפעיל קרוב לאלף מחלקים בכל הארץ.

המעוניין, להתקשר לטל: 0548-436784

דקה-שתיים נמשכת כל הפעולה,
מנער ועד זקן, נאמר פתח אליהו לפני התפילה,
כדי להיוושע מכל צרה,
ידועה הסגולה,
נינצל מפצצת אטום, ונזכה לגאולה.

ספר שמע ישראל

תקון הברית הגדול

עקר התקון תלוי בתשובה, ובו תלוי גם כן ביאת משיחנו
באלף הששי ועבוב הגאולה.

ערב הוא אלף הששי שהוא יסוד יהיה אור גדול שיתגלה אור הגנוז הוא סוד היסוד כשיקון, וזה
שאמר הכתוב הבקר אור שהוא תקון יסוד, והאנשים שלחו מהגלות והוא מבית יוסף שהוא גם כן
מדה זו (זוהר סבא י"ח עמוד א', אור צדיקים, זוהר חי פרשת נח ופרשת ויחי).

וזכרון משיח בן דוד עבדך (פגנות ר"ח י"ו) - ח' היא המילה שנתנה לשמיני (פתבי האר"י זכרנו לברכה)
והיא נקראת יסוד צדיק - ובא לציון גואל ו'לשבי פ'שע ראשי תבות גו"ף (ספר הפגנות דף ל"ז
עמוד א').

וזה לשון הזוהר הקדוש: זוהר חדש תקונא קדמא (דף קכ"ד ע"ב):

ספר הזוהר בשמו כן הוא

ועוד והמשבילים יזהרו, אליו ש' ועוד, והמשכלים יזהרו, אלו
רבוא מארי מתניתין רבוא מארי
דלעלא. ואליו ש' רבוא מארי
מתניתין דלתתא. ואליו ש' רבוא
דמלאבין. ואליו ש' רבוא דבוכבא.
כלהו יזהרו תהוא דאתמר פני
משה בפני חמה. כלהו יזהרו
בחבורא דא. בה יזהרו במלולת.
כלהו יזהרו בכתיבתה. בהאי
ששים רבוא בעלי המשנה
שלמעלה, ואלו ששים רבוא בעלי
המשנה שלמטה, ואלו ששים רבוא
של מלאכים, ואלו ששים רבוא של
כוכבים, כלם יזהירו כאותו שנאמר
פני משה בפני חמה. כלם יזהירו
בחבור הזה. בו יזהירו בדבורו.
כלם יזהירו בכתיבתו בספר הזה

כְּזֹהֵר הָרְקִיעַ. וְעַל שְׁמוֹ נִקְרָא סֵפֶר
הַזֹּהֵר בְּדִיוֹקָנָא שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי,
שֶׁהוּא סֵפֶר הַזֹּהֵר שֶׁלוֹ מֵהָאֵם
הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא זֹהֵר, וְבוֹ בְּאֵרוֹ
חֲכָמִים, אִיזְהוּ חֲכָם? הַמְבִין דְּבַר
מִתּוֹךְ דְּבַר. וְהוּא הַזֹּהֵר שֶׁמַּאִיר בְּלֵב
הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן, זֹהֵר בִּל"ב אֱלֹהִים
שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. וְהָעֲמוּד
הָאֲמָצְעִי נִקְרָא עֲלִיּוֹן עַל שֵׁשֶׁת
הָרְקִיעִים, שְׁלֹשָׁה מִכָּאן וְשְׁלֹשָׁה
מִכָּאן, וְהוּא בְּאֲמָצֶע, רִבְעִי לְכָל
הַשְּׁלֹשָׁה, וְשִׁבְעִי לְכָל הַשָּׁשָׁה,
וְעָלָיו נֶאֱמַר (בראשית א) וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לָרְקִיעַ שָׁמַיִם, כּוֹלֵל אֵשׁ
וּמַיִם, מֵה שֶׁלֹּא קָרָא כֵּן לַשָּׁאֵר
הָרְקִיעִים, אֲלֹא לֹה מִמָּשׁ, וְהָרוּעָה
הַנֶּאֱמָן בְּדִיוֹקָנָהּ.

סֵפֶרָא כְּזֹהֵר הָרְקִיעַ. וְעַל שְׁמָהּ
אֲתִקְרִי סֵפֶר הַזֹּהֵר בְּדִיוֹקָנָהּ
דְּעֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, דְּאִיהוּ סֵפֶר
דְּזֹהֵר דִּילָהּ מֵאֲמָא עֲלָאָה דְּאִיהוּ
זֹהֵר. וְגַם אוֹקְמוּהָ רַבָּנִן אִיזְהוּ חֲכָם
הַמְבִין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר. וְאִיהוּ זֹהֵר
דִּנְהִירָא בְּלֵב דְּרַעֲיָא מְהִימְנָא, וְנִהֲרָא
בִּל"ב אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית.
וְעֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא אֲתִקְרִי עֲלָאָה
עַל שֵׁשֶׁת רְקִיעִין, תַּלְתָּה מִכָּאן וְתַלְתָּה
מִכָּאן, וְאִיהוּ בְּאֲמָצְעִיתָא, רִבְעִיעָאָה
לְכָל תַּלְתָּה וְשִׁבְעִיעָאָה לְכָל שֵׁשֶׁת.
וְעָלָהּ אֲתִמַּר (בראשית א) וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לָרְקִיעַ שָׁמַיִם, כּוֹלֵל אֵשׁ
וּמַיִם, מֵה דֵּלָא קָרָא הָבִי לַשָּׁאֵר
רְקִיעִים אֲלֹא לֹה מִמָּשׁ וְרַעֲיָא
מְהִימְנָא בְּדִיוֹקָנָהּ.

ב

תַּפְּלַת רַבִּי שְׁמֻעֲזֵן בַּר יוֹחָאִי שֶׁהַזֹּהֵר יִהְיֶה כְּלוּל מִכָּל יִשְׂרָאֵל

פְּתַח וְאָמַר רַבּוֹן עֲלַמִּין יְהֵא רַעֲוֵא
דִּילָךְ לְאַבְלָלָא עֲלֵאִין
וְתַתְּאִין בְּסִפְרָא דָּא. וְלֹא שֶׁתִּבְחָא
כָּל חַד וְחַד בֵּיה בֵּין בְּכַתִּיבָהּ בֵּין
בְּדַבּוּרָא, בְּחִילָא דְשִׁמּוֹךְ יְהוּ"ה וּבְכָל

פְּתַח וְאָמַר רַבּוֹן עֲלַמִּין יְהֵא רַעֲוֵא
דִּילָךְ לְאַבְלָלָא עֲלֵאִין
וְתַתְּאִין בְּסִפְרָא דָּא. וְלֹא שֶׁתִּבְחָא
כָּל חַד וְחַד בֵּיה בֵּין בְּכַתִּיבָהּ בֵּין
בְּדַבּוּרָא, בְּחִילָא דְשִׁמּוֹךְ יְהוּ"ה וּבְכָל

חיון דנְהָרין מְנָה, ובְכָל שְׁמָחָן
 וּבְנוֹיִין דִּילָה דְכָלְהוּ יְזַהְרוּ מְנָה. חבי
 יְהוֹן בְּלָחוֹן עֲלָאִין וְתַתָּאִין דְּאֲדָבְרוֹן
 בְּהָאִי חֲבוּרָא, וְהִירִין מִשְׁמָךְ וּמִהוּיִן
 דִּילָה בְּזַהֵר דְּנְהָר בְּרָקִיעָא. וְהַב
 רְשׁוּ לְכָל מָאן דְּאֲדָבִיר בְּסַפְרָא דָּא
 בְּחִילָא דְשִׁמְךָ, לְאֻדְמָנָא מִיד בַּה
 בְּהָרָף עֵין לְגַלְאָה בַּה כָּל חַד וְחַד
 מְלִין יְקִירִין וְרוֹיִן גְּנִיזִין, קָמִי
 שְׂכִינְתָּא דְאִיהִי יְחִידָה בְּגִלּוּתָא,
 לְאַנְהָרָא מִשְׁמָךְ בְּהָאִי חֲבוּרָא
 וּלְאַתְחַבְרָא עֲמָךְ בְּהָאִי חֲבוּרָא,
 לְאַתְקַשְׂרָא בַּה לְגַבְךָ בְּכַמָּה
 קְשׁוּטִין, לְקַיִם בַּה (בראשית מ)
 וּרְאִיתִיהָ לְזִכְר בְּרִית עוֹלָם.

הַהוּיּוֹת שְׁמָאִירוֹת מִמֶּנּוּ, וּבְכָל
 הַשְּׁמוֹת וְהַכְּנוּיִים שְׁלוֹ, שְׁכָלָם
 יְזַהְירוּ מִמֶּנּוּ. יְהִיו כָּל הָעֲלִיוֹנִים
 וְהַתַּתְּחוֹנִים שֶׁנִּזְכְּרוּ בַּחֲבוּר הַזֶּה
 זֹהָרִים מִשְׁמָךְ וּמִהַהוּיּוֹת שְׁלו כִּזְהַר
 שְׁמַאִיר בְּרָקִיעַ. וְתֵן רְשׁוֹת לְכָל מִי
 שְׁאֲזָכִיר בְּסֵפֶר הַזֶּה בִּכְתּוּב שְׁמָךְ,
 לְהַזְדַּמֵּן מִיד בּוֹ כְּהָרָף עֵין, לְגִלּוֹת
 בּוֹ כָּל אֶחָד וְאֶחָד דְּבָרִים נִכְבָּדִים
 וְסוּדוֹת גְּנוּזִים לִפְנֵי הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא
 יְחִידָה בְּגִלּוֹת, לְהָאִיר מִשְׁמָךְ בַּחֲבוּר
 הַזֶּה וּלְהַתְחַבֵּר עִמָּךְ בַּחֲבוּר הַזֶּה,
 לְהַתְקַשֵּׁר בּוֹ אֵלֶיךָ בְּכַמָּה קְשׁוּטִים,
 לְקַיֵּם בּוֹ (בראשית ט) וּרְאִיתִיהָ לְזִכְר
 בְּרִית עוֹלָם.

ג

הַרְעִיא מְהִימָנָא מְעוּרָר אֶת הָאֲבוֹת וְאֶת אֱלֹהֵיהוּ

קָם רַעֲיָא מְהִימָנָא עַל רַגְלָיו וְאָמַר
 רַעֲיִן קְדִישֵׁין אֲבָרְהָם יִצְחָק
 וַיַּעֲקֹב וְאַדָּם קְדָמָא וְאַהֲרֹן וְדָוִד
 וְשְׁלֹמֹה. וְאַתָּן דְּמִיכִין אֶתְעָרוּ לְגַבִּי
 שְׂכִינְתָּא דְאַתְמַר בַּה, אֲנִי יִשְׁנָה
 בְּגִלּוּתָא בְּאֵלִין דְּעֵבְרִין עַל שְׁם"ה
 פְּקוּדִין בְּחֻשְׁבֵּן יִשְׁנָה"ה. דְּהָא חִיוֹן

קָם הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן עַל רַגְלָיו וְאָמַר,
 רֹעִים קְדוֹשִׁים, אֲבָרְהָם יִצְחָק
 וַיַּעֲקֹב וְאַדָּם הָרֵאשׁוֹן וְאַהֲרֹן וְדָוִד
 וְשְׁלֹמֹה. לָמָּה אַתֶּם יֹשְׁנִים?
 הַתְעוּרְרוּ לְשְׂכִינָה שְׁנָאֵמַר בַּה אֲנִי
 יֹשְׁנָה בְּגִלּוֹת, בְּאֵלֹו שְׁעוֹבְרִים עַל
 שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁשִׁים וְחֲמֵשׁ מֵצֻוֹת

כחשבון ישנ"ה. שהרי חיות רעות ודבים באים לאכל את צאנו של הקדוש ברוך הוא, שנאמר בהם (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי, שפעת הגיע זמן שנאמר בהם (ישעיה ט) ויאכלו את ישראל בכל פה. שהרי בכל דור ודור אתם סובלים כמה דחקים בשבילם בדרך נסתר. ובכח של השם יהו"ה ובכל ההויות שלו, ובכל הכנויים הקדושים והטהורים שלו, יתעוררו עמכם ששים רבוא בעלי המונה, ששים רבוא מלאכים עליונים ותחתונים, וששים רבוא נביאים, שכלם יהיו מלמדים זכות על ישראל להצילם מן החיות הרעות הללו, שימחל להם את כל חטאייהם, ולגאל אותם ולקיים בהם מדלג על ההרים, שהם הקצים. אל תתנו דמי לו עד שיתעורר אליהם הקדוש ברוך הוא ברחמים. קום אליהו, שאתה מדלג את העולם בארבע טיסות להמצא עם כל אחד ואחד מישראל שמקימים אות ברית מילה. בכח השם יהו"ה וכל ההויות והכנויים שלו, אל תתעכב לטל רשות

בישין ודבין קא אתין למיכל עאנא דקודשא בריך הוא דאתמר בהון (יחזקאל לד) ואתנה צאני צאן מרעיתי. דבעז מטא ומנא דאתמר בהון (ישעיה ט) ויאכלו את ישראל בכל פה. דהא בכל דרא ודרא אתון סבלין כמה דחקין בגיניהו בארח נסתר. ובחילא דשם יהו"ה ובכל הוין דילה, ובכל כנויין קדישין ודבין דילה, יתעורין עמכון ס' רבוא מ"מ ס' רבוא דמלאכין עלאין ותתאין. וס' רבוא נביאים. למחוי בלהון אולפין וכו על ישראל, לשיזבא לון מאלין חיון בישין, למחוי מחיל להון כל חוביהון, ולמפרק לון ולקיים בהון מדלג על ההרים דאנון קצים. אל תתנו דומי לו עד יערה לגביהו קודשא בריך הוא ברחמי. קום אליהו דאנת דליג עלמא בארבע טסין לאשתפחא בכל חר וחד מישראל דמקימין אות ברית מילה. בחילא דשמה דיהו"ה וכל הוין וכנויין דילה, לא תתעכב לנטלא רשו מקודשא בריך הוא לנחתא לנטרא מאנא. ויתעמר בכל שמהן דקודשא בריך

הוא לאִנָּא בְּחוּן עֲלֵהוּ, וְלִנְחָתָא בְּהַאי חֲבוּרָא לְגַלְתָּא בְּהַ רִּזִּין מְמִירִין קִמִּי שְׂכִינְתָּא, לְאַנְחָרָא לָהּ בְּרָזָא דְאַוּרִיתָא, דְּאִיהוּ בְּחֻשְׁבֵּן ר"ו, דְּבַהּ וְחֻמְשִׁילִים יִזְהֵרוּ בִּזְהַר הָרָקִיעַ, בִּזְהַר דְּבַהּ כ"ו ר"ז כ"ה אֲתִנּוּן דִּיחֻדָּא. וְבַהּ ז'וּ דְּאִיהוּ אַחֲרָא. וִיקוּמוּן עִמָּךְ בּוֹצִינָא קִדִּישָׁא וְשִׁית חֲבֵרֵי דְאַתְנָשׁוּ בְּקִדְמִיתָא בְּהַאי זְהַר, לְחֻדְשָׁא בְּהַ מְלִין כִּד בְּקִדְמִיתָא דְעֲלִיהוּ שְׂכִינְתָּא נְחָרָא מו' רְקִיעִין, וּבְחוּן נְחָרָא מו' אֲרַעִין דְּאִמֵּר עֲלִיהוּ דְּדוּד (תהלים קטז) אֲתַחֲלִיף לִפְנֵי ה' בְּאַרְצוֹת חַיִּים. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲפַתַּח מְלִין קִמִּי שְׂכִינְתָּא. פִּתַּח וְאָמַר וְחֻמְשִׁילִים יִזְהֵרוּ בִּזְהַר הָרָקִיעַ וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים בְּבוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד. וְחֻמְשִׁילִים אֵלִין רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכו' בְּכַתוּב בְּדָפּוּם בְּתַקוּנִים רִישׁ דָּף א'.

ד

פרוש הפסוק "וְחֻמְשִׁילִים יִזְהֵרוּ"

וְחֻמְשִׁילִים יִזְהֵרוּ. וְחֻמְשִׁילִים וְחֻמְשִׁילִים יִזְהֵרוּ בִּזְהַר הָרָקִיעַ, לְאַפִּיקוּ דְאַתְנּוּן דְּאַתְמָשַׁח בְּמִשְׁחָתָא, רִישָׁא וְגוּפָא וְשׁוּלֵי דְזוּנְבֵי טוּרִיהוּן יִתְבִּי בְּגוּפָא בְּלֹא רוּחָא. נִפְשָׁא בְּסִבְלַתְנָהּ דְּגִשָׁא וְרַפְיָא, וּמְנִין לְקַבְלָהּ רוּחָא. רוּחָא נְקוּדֵי דְאַתְתַּחֲמֵן בְּתַחוּמֵיהוּן, לְאַחֲרָא גוּפָא וּלְמִיקָם לָהּ עַל רַגְלָא וְחֻמְשִׁילִים יִזְהֵרוּ בִּזְהַר הָרָקִיעַ, בִּזְהַר דְּבַהּ כ"ו ר"ז כ"ה אֲתִנּוּן דִּיחֻדָּא. וְבַהּ ז'וּ דְּאִיהוּ אַחֲרָא. וִיקוּמוּן עִמָּךְ בּוֹצִינָא קִדִּישָׁא וְשִׁית חֲבֵרֵי דְאַתְנָשׁוּ בְּקִדְמִיתָא בְּהַאי זְהַר, לְחֻדְשָׁא בְּהַ מְלִין כִּד בְּקִדְמִיתָא דְעֲלִיהוּ שְׂכִינְתָּא נְחָרָא מו' רְקִיעִין, וּבְחוּן נְחָרָא מו' אֲרַעִין דְּאִמֵּר עֲלִיהוּ דְּדוּד (תהלים קטז) אֲתַחֲלִיף לִפְנֵי ה' בְּאַרְצוֹת חַיִּים. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן אֲפַתַּח מְלִין קִמִּי שְׂכִינְתָּא. פִּתַּח וְאָמַר וְחֻמְשִׁילִים יִזְהֵרוּ בִּזְהַר הָרָקִיעַ וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים בְּבוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד. וְחֻמְשִׁילִים אֵלִין רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכו' בְּכַתוּב בְּדָפּוּם בְּתַקוּנִים רִישׁ דָּף א'.

לְאֶעֱנָא בְּאוֹרְחָא. וְלֹא יִדְעֵי לְמִיחָה
 לְיַמִּינָא וְלִשְׂמָאלָא לְקַמָּא וְלֶאֱחֹרָא.
 יִזְהִירוּ בְּזוֹהַר דְּנִשְׁמַתָּא אֲנוּן תְּנוּעֵי
 לְמִילָה אוֹרְחָא לְיַמִּינָא וְלִשְׂמָאלָא,
 וְלְמִיחָה בְּאַרְחָ קְשׁוּט דְּלֹא יִסְמוּן
 מְנָה. בְּזוֹהַר הָרְקִיעַ דְּאִיהוּ בְּגִלְיָדָא
 תְּקִיפָא דְּעַל גַּבֵּי חִיּוֹתָא, בְּשַׁעוּרָא
 סָתִים וּלְתַתָּא בְּרָא דְּמִשְׁחָתָא
 דְּבוֹצִינָא. וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים דְּאִיהוּ
 אֲנוּן פְּסִיקֵי תְנוּעֵי דְּאֲנוּן מַצְדִּיקֵי
 הָרַבִּים קָאִים וְלֹא לְכָלָא. בְּכּוֹכְבִּים
 ו' דְּנִהְרִין וְנִטְלִין לְאֶעֱנָא עֲלָמָא,
 מְנָהוֹן לְיַמִּינָא וּמְנָהוֹן לִשְׂמָאלָא.
 וְגַבֵּי שׁוּלְיָהוֹן כְּשׁוּלֵי קֶדְרָה דְּקִימָא
 עַל נוֹרָא דְּלֹא אֲבָלָא, וְהִיא אִשָּׁא
 דְּאִסְנָא דְּאֶתְחֹזִי וְלֹא אֲפָלָה. אִית
 אִשָּׁא סְבִיל אִשָּׁא, וְאִית אִשָּׁא
 אֲפָלָה אִשָּׁא. ו' נִטְלֵי וו' קִימֵי.
 תְּמִינָא אֶתְחֹזִי בְּהוּ. תְּשִׁיעָא
 נְטִיל לֹזֵן.

מְאִירָה מְשַׁבַּע אֲרָצוֹת שְׁאֲמַר עֲלֵיהֶם
 דְּדוֹד (תהלים קטז) אֶתְהִלֵּךְ לְפָנַי ה'
 בְּאֲרָצוֹת הַחַיִּים. (קום רבי שמעון ופתח
 דברים לפני השכינה. פתח ואמר, והמשכלים
 יזהירו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים
 לעולם ועד. והמשכלים, אלו רבי שמעון וכו',
 ככתוב בדפוס בתקונים ראש דף א').
 וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ. וְהַמְשַׁכְּלִים
 לְהוֹצֵאת הָאוֹתִיּוֹת שְׁנַמְשָׁחוּ בְּשִׁמְן,
 הָרֹאשׁ וְהַגּוֹף וְהַשּׁוּלִים שֶׁל זִנְבוֹת
 הָהָרִים יוֹשְׁבִים כְּגוֹף בְּלִי רוּחַ.
 הַנֶּפֶשׁ בְּהַשְׁכֵּל דְּגוּשָׁה וּרְפוּיָה,
 לְפַעֲמִים כְּנֹגֵד הָרוּחַ. הָרוּחַ, נִקְדּוֹת
 שְׁמַתְחָמוֹת בְּתַחוּמֵיהֶן, לְהַחֲיוֹת
 הַגּוֹף וּלְהַעֲמִידוֹ עַל רִגְלָיו לְהַעֲנוֹת
 בְּדֶרֶךְ, וְלֹא יוֹדְעִים לִלְכֹּת לְיָמִין
 וְלִשְׂמָאל, לְפָנִים וְלֶאֱחֹר. יִזְהִירוּ
 כְּזוֹהַר הַנִּשְׁמָה אוֹתָן הַתְּנוּעוֹת לְלַמֵּד
 הַדֶּרֶךְ לְיָמִין וְלִשְׂמָאל וּלְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ
 אֱמֶת שֶׁלֹּא יִסְטוּ מִמֶּנָּה. כְּזוֹהַר
 הָרְקִיעַ, שֶׁהוּא כְּמוֹ הַקַּפְאוֹן הַחֲזָק

שֶׁעַל גַּב הַחַיּוֹת, בְּשַׁעוּר נִסְתָּר וּלְמַטָּה בְּסוֹד הַמְּדִידָה שֶׁל הַמָּאוֹר. וּמַצְדִּיקֵי
 הָרַבִּים, שֶׁהוּא אוֹתָם הַפְּסִיקִים, תְּנוּעוֹת, שֶׁהֵם מַצְדִּיקֵי הָרַבִּים וְלֹא לְכָל.
 כְּכּוֹכְבִּים, הַשְּׁבַעָה שְׂמָאִירִים וְנוֹסְעִים לְהוֹרוֹת בְּעוֹלָם, מֵהֶם לְיָמִין וּמֵהֶם
 לִשְׂמָאל. זִנְבוֹת שׁוּלְיָהֶם כְּשׁוּלֵי קֶדְרָה שְׁעוֹמְדָת עַל הָאֵשׁ שְׂאִינָה שׁוֹרְפָת,
 וְהִיא הָאֵשׁ שֶׁל הַסֵּנָה שְׁנֹרֶאִית וְלֹא שׁוֹרְפָת. יֵשׁ אֵשׁ סוֹבֶלֶת אֵשׁ, וְיֵשׁ אֵשׁ

אוכלת אש. שבעה נוסעים ושבעה עומדים. השמיני נראה בהם, והתשיעי מסייע אותם, עכ"ל.

ח

למוד זוהר הקדוש הוא תקון הברית

ועל ידי למודו בזוהר הקדוש יזכה תכף לשוב בתשובה שלמה, כי אי אפשר לחזור בתשובה בלי למוד תורת הסוד, והוא תקון מיחד לכל יהודי באשר הוא שם, ובפרט לתקון הכללי תקון הברית הגדול, כמו שכתב הקדוש המקבל רבי אליהו מני זי"ע בספרו קרנות צדיק (אות ג'): וז"ל: וירגיל ללמוד בקבלה שקריאת הקבלה היא תקון לעון זה, ולכן נקראו המקבלים מחצדי חקלא על שם שכוותים כל הקלפות, ולמוד ספר הזוהר הוא בכלל תקון זה. (יסוד יוסף) ובפרט למוד תקון מ"ח מהתקונים שהוא טוב לאמרו באותו יום, (הנהגות ישר של מהר"י סרוק ז"ל). ונראה לי שגם בימי השוכבים טוב לקרותו מדי יום ביום חק ולא יעבור, עכ"ל.

ט

בלא זה לא יועיל תשובה כי המתרשל מלמוד זה גורם לכל האסונות

וכן הוא פשוט מכל דברי הזוהר הקדוש, על מי שמונע עצמו מלמוד הזוהר הקדוש, ומתרשל חס ושלום מלעסק בלמוד הקדוש הזה, שגורם לכל האסונות בעולם, רח"ל, אם כן כיצד תועיל תשובתו אם עדין נמצא בחרבנו, וכן הוא מפרש בתקון זוהר (תקון ל' דף ע"ג עמוד ב) וזה לשונו: 'נתיב תנינא... וכל חסדו כציץ השדה (ישעיהו פרק מ פסוק ו), כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין' וכו', ואפילו כל אינון

דַּמְשַׁתְּדִּלִּין בְּאוֹרֵייתָא כָּל חֲסֵד דְּעִבְדִּין לְגִרְמֵיהוּ עִבְדִּין. בְּהֵוּא זִימְנָא,
וַיִּזְכּוּר כִּי בִּשְׁרֵהּ הָמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב (תְּהִלִּים פָּרָק עח פְּסוּק לט)
לְעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ רוּחָא דְּמָשִׁיחַ. וַי לֹון מֵאן דְּגִרְמִין, דִּיזִיל מִן עֵלְמָא,
וְלֹא יָתוּב לְעֵלְמָא, דְּאֵלִין אֵינֹון דְּעִבְדִּי לְאוֹרֵייתָא יְבִשָּׁה, וְלֹא בְּעָאן
לְאַשְׁתְּדָּלָא בְּחֻכְמָה דְּקַבְלָה, דְּגִרְמִין דְּאַסְתִּלֵּק נִבְיָעוּ דְּחֻכְמָה דְּאִיהוּ י'
מִינָהּ וְכו'... דִּירָאָה וְאַהֲבָה עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרְס, אִיהִי שֶׁל שְׁפָחָה,
וְתַחַת שֶׁלֵּשׁ רִגְזָה הָאֶרֶץ וְגוֹמֵר תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ, וְשְׁפָחָה כִּי תִירָשׁ
גְּבִרְתָּהּ, עכ"ל.

עַל כֵּן כָּל אִישׁ יֵאָזֵר כְּגֹבֵר חֲלָצִיו לְבִלְתִּי יִשְׁקֹט עַל שְׁמֵרִיו, אֲלֹא
יִגְבִּיר חִילוֹ וַיִּתֵּן מַעֲיָנִיו בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, וְשָׁב וּרְפָא לוֹ,
אכ"ר.

וְכַךְ יִתְבּוֹנֵן הָאָדָם אֶת תְּכֵלִיתוֹ וַיֵּדַע אַחֲרִיתוֹ מֵרֵאשִׁיתוֹ, כִּי בְּרֵאשִׁית מַחְבֵּר
עִם לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, יֵרָאוּ עֵינָיו וַיִּשְׁמַח לִבּוֹ בַּגְּאֻלַּת נַפְשׁוֹ לְמַעַן
פְּדוּת הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה עֲטָרָה לְרֵאשִׁנוּ בַּגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

וְכִמּוֹ שֶׁהִבֵּאנוּ לְמַעַלָּה שְׁבֻזְכוֹת לְמוֹד זוהר שׁוֹמְעִים אֶת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שְׁכָלָל
יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים נִבְיָא כָּאן אֶת הַקְּדָמַת הַזוהר שְׁמַדְבֵּר שֵׁם בְּעֵנִין יְחִיד
הַבּוֹרָא:

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲלַעְזָר, מַה פְּרוּשׁ הַפְּסוּק "שִׁאוּ מִרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ
מִי בָּרָא אֱלֹהִים" עַל מִי נֶאֱמַר "אֱלֹהִים"?

"שִׁאוּ מִרוֹם עֵינֵיכֶם רְאִשֵׁי תִבּוֹת שְׁמִי" – כִּי כִּלִּי לְמוֹד הַזוהר הַקְּדוֹשׁ אֵי
אֶפְשָׁר לְהֵרִים עֵינָם לְמִרוֹם, כִּי הַתְּפִלוֹת לֹא מִתְקַבְּלוֹת, וְזֶה מַה
שֶׁכָּתַב בַּזוהר לְדַעַת אֶת ה'.

ז

הקדמת ספר הזוהר דף א ע"ב

יתגלו דברים סתומים

אמר רבי שמעון, אלעזר ברי, אמר רבי שמעון, אלעזר בני,
 פסוק מילה, ויתגלי תפסיק את דבריה, ויתגלו
 סתימא דרזא עלאה, דבני עלמא דברים סתומים, שהם סודות
 לא ידעין, שתיק רבי אלעזר, בכה עליונים, שבני העולם לא יודעים
 רבי שמעון, וקאים רגזא (נ"א) אותם, שתק רבי אלעזר, בכה רבי
 שעתא) חרא. שמעון בר יוחאי, (לפי שרבי אלעזר דבר
 על החרבן והגלות) ועמד רגע אחד.

ח

מה פרוש הפסוק מי ברא אלה

אמר רבי שמעון, אלעזר, מאי אמר רבי שמעון, אלעזר, מה פרוש
 אלה? אי תימא בכביא הפסוק "ש'או מ'רום ע'יניכם
 ומזלי, הא אתחזאן תמן תדיר, וראו מי ברא אלה" על מי נאמר
 ובכ"ה אתבריאו, כמא דאתאמר, "אל"ה"? אם תאמר, שהם כוכבים
 "בדבר יהוה שמים נעשו". ומזלות, שאנחנו רואים אותם, הרי
 הם נראים שם בשמים תמיד, ולא
 שיך לומר, שאו מרום עיניכם ותראו מה שלא ראיתם, הרי תמיד הם לנגד
 עינינו, ועוד שואל, אם בכל זאת תאמר שזה חוזר על כוכבים ומזלות, הרי
 ובשם מ"ה שהיא המלכות נבראו הכוכבים והמזלות, ומדוע אמר "מי
 ברא אלה", שפרוש על ידי הבינה שנקראת מ"י, וראיה לכך כמו שנאמר
 (תהלים לג) "בדבר יהוה שמים נעשו", השמים התחתונים וכל צבאם נעשו
 על ידי המלכות שנקראת דב"ר, ולא על ידי הבינה.

מילת אלה מלמד על דבר נגלה לעין

אי על מלין סתימין, לא לכתוב ואם על דברים סתומים וסודות
אלה, דהא איתגליא איהו. נעלמים אמר הנביא מי ברא
"אלה", והכונה על ו"ק דז"א כמו
שפרשת, אם כן לא היה צריך לכתב
את המילה "אלה", שהרי מילת
"אלה" נגלים הם, כי מילת אלה
מלמד על דבר נגלה לעין, ולא
דברים נסתרים.

הם השמים וצבאם הגשמיים שאנחנו רואים

אלא דזא דא לא אתגליא, בר
יומא חד, דהוינא על ביה
ימא, ואתא אליהו ואמר לי, רבי
ידעת מה הוא, אמינא ליה אלין
שמיא וחילהון, עובדא דקודשא
ברוך הוא, דאית ליה לבר נש
לאסתכלא בהו, ולברכא ליה,
דכתיב כי אראה שמיך מעשה
אצבעותיך וגו' יהוה אדונינו, מה
אדיר שמיך בכל הארץ.

אלא סוד זה לא נתגלה לי חוץ
מיום אחד שהייתי על שפת
הים, ובא אליהו הנביא זכור לטוב,
ושאל אותי, האם ידעת כוננת
הפסוק של "מי ברא אלה". ואמרתי
לו בפשיטות שהם השמים וצבאם
הגשמיים שאנחנו רואים מעשיו
של הקדוש ברוך הוא שיש לו
לאדם להסתכל ולהתבונן בהם
ולברך לו להקדוש ברוך הוא על כל
פלאי הבריאה כמו שכתוב (שם ח) כי

אראה שמיך מעשה [דף ב' ע"א] אצבעותיך וגו' ירח וכוכבים אשר כוננת
ואז מברך יהוה אדונינו מה אדיר שמיך בכל הארץ.

בראש האצילות ספירת הכתר נקודה אחת

אמר לי, רבי, מלה סתימא הוה קמי קודשא ברוך הוא, וגלי במתיבתא עלאה, ודא הוא, בשעתא דסתימא דכל סתימין בעא לאתגליא, עבר ברישא נקוד"ה חדא, ודא סליק למטהי מחשבה, צייר בה כל ציורין, חקק בה כל גליפין.

אמר לי אליהו הנביא זכור לטוב, רבי, דבר סתום וסוד גדול היה לפני הקדוש ברוך הוא, שלא גילה אותו לשום אדם, וגילה אותו בישיבה של מעלה, וזה הוא הסוד. בשעה שהסתום של כל הסתומים, שהוא האין סוף ברוך הוא, שסתום אפילו בפרצופים העליונים ביותר,

רצה לגלות מלכותו, ולהאציל את העשר ספירות, שעל ידם יתגלה אורו יתברך, ולהוציא את העולמות והספירות דאצילות מהכח לפעל, תקן בתחלה בראש האצילות שהוא ספירת הכתר נקודה אחת. שהיא חכמה דכתר, כנגד אות יו"ד, וזאת הנקדה שהיא חכמה, עלתה לבחינות הגבוהות ממנה, לקבל כח להיות בחינת מחשבה, כי במחשבה אתבריר כלא, ושם מצטירים כל הנאצלים, כמו שכתוב "כלם בחכמה עשית", ומשם יוצאים כלם מכח לפעל. ציר בה בנקדה זאת שהיא המחשבה, כל הצורות של הנשמות, הנקראים צורה. וגם חקק בה במחשבה זו כל הגליפין, שהם בחינת הכלים, לקבל בתוכם את הנשמות.

פרצוף "הבינה", היא סתומה בתוך החכמה

וְאֵלֶּיךָ גו' בּוֹצִינָא קְדִישָׁא וְחָקַק תּוֹךְ הַגֵּר הַקְדוֹשׁ הַסְתוּם,
 סְתִימָא, גְּלִיפּוֹ דְּחַד שֶׁהוּא הַחֲכָמָה הַזֹּאת
 צִיּוּרָא סְתִימָאָה, קֹדֶשׁ קְדִישִׁין, הַסְתוּמָה בְּתוֹךְ הַכֶּתֶר הָעֲלִיּוֹן,
 בְּנִינָא עֲמִיקָא, דְּנֶפֶק מִגּוֹ מַחֲשָׁבָה, חֲקִיקָה אַחַת שֶׁל צִיּוֹר וּנְשָׁמָה,
 וְאֶקְרִי מ"י שִׁירוּתָא (נ"א רִאשִׁיתָא) שֶׁהִיא פְּרָצוּף "הַבִּינָה", שֶׁהִיא
 לְבַנִּינָא, קִיּוּמָא וְלֹא קִיּוּמָא, עֲמִיק וְהַבִּינָה
 וְסִתִּים, בְּשֵׁמָא לֹא אֶקְרִי אֱלֹא מ"י, נִקְרֵאת קוֹדֶשׁ קְדָשִׁים, מִפְּנֵי
 בָּעָא לְאַתְנַלְיָא, וְלֹאֲתִקְרִי בְּשֵׁמָא. שֶׁהַבִּינָה הִיא הַהִיכָל לְקַבֵּל בְּתוֹכָהּ
 אֶת הַחֲכָמָה וְהַכֶּתֶר, כִּי אֲבֵא הוּא

קוֹדֶשׁ, וְהַכֶּתֶר קוֹדֶשׁ קְדָשִׁים, וְגַם נִקְרֵאת הַבִּינָה, בְּנִינָא עֲמוּק וְנֶעְלָם יוֹתֵר
 מִהַזֹּאת, שֶׁיִּצְאָה מִתּוֹךְ הַמַּחֲשָׁבָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת חֲכָמָה, וְנִקְרֵאת הַבִּינָה מ"י,
 עַל שֵׁם חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים שֶׁיֵּשׁ בָּהּ, וְגַם הַבִּינָה הִיא הַתְּחִלַּת בְּנִינָא הַזֹּאת סְפִירוֹת
 הַתְּחִתּוֹנוֹת. עוֹמֶדֶת וְלֹא עוֹמֶדֶת, כְּלוּמָר עוֹמֶדֶת לְהַאֲצִיל אֶת הַזֹּאת, אֲמָנָם
 עֲדִין לֹא נִתְּגַלְתָּה מִפְּנֵי שֶׁהִיא עֲמוּקָה וְסְתוּמָה בְּחֲכָמָה. בְּשֵׁם שְׁלֹה שֶׁהוּא
 אֱלֹהִיִּים עֲדִין לֹא נִקְרֵאת, אֱלֹא בְּשֵׁם מ"י כִּי הִיא בְּחִינַת שְׁאֵלָה.

וְעַתָּה נִבִּיא אֶת הָרַעֲיָא מְהִימְנָא פְּרִשְׁת וְאַרְא שְׁמִבְאָר מַהוּ מְצוֹת לְדַעַת אֶת
ה' וְכָל מְצוֹת הָאֱמוּנָה שְׁזֵהוּ כָּל כּוֹנֵת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל לְקֹשֶׁר אֶת קֹשְׁרֵי
הָאֱמוּנָה כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב בְּהַקְדָּמַת הַזוהַר (דף יא.) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

וְלִכְּנָן צָנָה מֹשֶׁה בַּתּוֹרָה וְאָמַר (דברים יד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד.
לְקֹשֶׁר אֶת כָּל קֹשְׁרֵי הָאֱמוּנָה.

וְזֶה לְשׁוֹן הָרַעֲיָא מְהִימְנָא זוהַר שְׁמוֹת (פְּרִשְׁת וְאַרְא -דף כ"ה ע"א - שְׁמוֹת ו'):

לְדַעַת שְׁיֵשׁ שְׁלִיט עֲלִיּוֹן רַבּוֹן הָעוֹלָם, וּבְרָא כָּל הָעוֹלָמוֹת

וְלִקְחָתִי אֶתְכֶם לִי לְעַם וְהִיִּיתִי לָכֶם	וְלִקְחָתִי אֶתְכֶם לִי לְעַם וְהִיִּיתִי
לָכֶם לֵאלֹהִים וִידַעְתֶּם	לָכֶם לֵאלֹהִים וִידַעְתֶּם
כִּי אֲנִי יי' אֱלֹהֵיכֶם וְגו'. מְצוּנָה זֹו רִאשׁוֹנָה שֶׁל	כִּי אֲנִי יי' אֱלֹהֵיכֶם וְגו', פְּקוּדָא דָּא
כָּל הַמְצוּוֹת. רִאשִׁית רִאשׁוֹנָה לְכָל	קְדָמָא דְּכָל פְּקוּדִין. רִאשִׁיתָא
הַמְצוּוֹת - לְדַעַת אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ	קְדָמָא דְּכָל פְּקוּדִין, לְמַנְדַּע לִיה
הוּא בְּכָלֵל. מַה זֶה בְּכָלֵל? לְדַעַת	לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָלֵלָא. מַאי
שְׁיֵשׁ שְׁלִיט עֲלִיּוֹן שֶׁהוּא רַבּוֹן	בְּכָלֵלָא. לְמַנְדַּע דְּאִית שְׁלִיטָא
הָעוֹלָם, וּבְרָא אֶל כָּל הָעוֹלָמוֹת,	עֲלָאָה, דְּאִיהוּ רַבּוֹן עֲלָמָא, וּבְרָא
שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכָל חֵילוֹתֵיהֶם. וְזֵהוּ	עֲלָמִין בְּלָחוּ, שְׁמַיָּא וָאָרְעָא וְכָל
בְּכָלֵל. וְסוּף הַכֹּל בְּפֶרֶט, לְדַעַת אוֹתוֹ	חֵילוֹהוֹן. וְדָא אִיהוּ בְּכָלֵלָא. וְסוּפָא
בְּפֶרֶט.	דְּכָלָא בְּפֶרֶט, לְמַנְדַּע לִיה בְּפֶרֶט.

יב

וּבְרָא אֶת הָאָדָם מִן הָעֶפֶר, וְנִפְחָ בְּאַפִּיו נְשִׁמַת חַיִּים

וּבְכָלֵל וּפְרָט אִיהוּ רִישָׁא וְסוּפָא וּבְכָלֵל וּפְרָט הוּא רִאשׁ וְסוּף, סוּד
רִזָּא דְּכָר וְנוֹקְבָא בְּחָדָא, שֶׁל זָכָר וְנוֹקְבָא כְּאֶחָד,

וְאַשְׁתָּבַח בְּרַ נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא, וְנִמְצָא אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁמֵתֵּעֶסֶק
 דְּאַתְּעֶסֶק בְּכָלֵל וּפְרָט, בְּרַ נֶשׁ בְּכָלֵל וּפְרָט, אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא
 בְּהַאי עֲלָמָא אִיהוּ כָּלֵל וּפְרָט. תְּקוּן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה
 תְּקוּנָא דְּהַאי עֲלָמָא, אִיהוּ כָּלֵל וּפְרָט. בְּגִין כֵּן, רֵאשִׁית
 וּפְרָט. בְּגִין כֵּן, רֵאשִׁיתָא דְּכָלָא, הֵכַל – שֵׁישׁ לְדַעַת שֵׁישׁ שְׁלִיט וְדִין
 לְמַנְדַּע דְּאִית שְׁלִיט וְדִין עַל עַל הָעוֹלָם, וְהוּא רַבּוֹן כָּל
 עֲלָמָא, וְאִיהוּ רַבּוֹן כָּל עֲלָמִין. הָעוֹלָמִים, וּבָרָא אֶת הָאָדָם מִן
 וּבָרָא לִיה לְבַר נֶשׁ מַעֲפָרָא, וְנִפְח בְּאֶפְיוֹ נִשְׁמַת חַיִּים,
 בְּאֶפְיוֹ נִשְׁמַתָּא דְּחַיִּי, וְדָא אִיהוּ בְּאוֹרַח כָּלֵל.

יג

מתוך דרשה שנאמרה על ידי כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א במירון

מְנִיעֵתָנוּ מִלְּהִתְעַסֵּק בָּהּ הִיא גּוֹרְמַת אַחֲזוּר וְעֶכּוֹב בְּגִין
 בֵּית מְקַדְשָׁנוּ

כְּתַב הַמֶּרַח"ו זי"ע, מַה שְּׁאָמַר הַנְּבִיא יְרֵמְיָהוּ (ד' כ"ד), "וְכָל הַגְּבָעוֹת
 הַתְּקַלְקְלוּ" אֵלּוּ הַבְּחוּרִים הַתְּלִמִּידִים הַקְּטָנִים שְׂרוּאִים אֶת
 מְלַמְדֵיהֶם שְׂאִינָם רוֹצִים לְלַמּוֹד זוּה"ק וְתוֹרַת הַסּוּד, עַל כֵּן גְּבָעוֹת אֵלּוּ
 נִתְקַלְקְלוּ וְלָבָם שָׁרֵשׁ פּוֹרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה וְעַלְתָּה בָּהֶם חֲלוּדַת טֵיט וְרָפֶשׁ
 לְכַפּוֹר בְּחֻכְמַת הָאֱמֶת ... וְאִין סִפֵּק כִּי לֹא יִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא כְּנֻכָּר
 בַּזֹּהַר. וְעוֹד כְּתַב שָׁם, כִּי הֵכַל תְּלוּי בַּעֲסָק הַחֻכְמָה הַזֹּאת, וּמְנִיעֵתָנוּ
 מִלְּהִתְעַסֵּק בָּהּ הִיא גּוֹרְמַת אַחֲזוּר וְעֶכּוֹב בְּגִין בֵּית מְקַדְשָׁנוּ וְתַפְאֲרֵתָנוּ הַמְּכֻנָּה
 וְנִקְרָא "הַדֶּר הַכְּרֵמֶל", כְּמוֹ שְׁאָמַר הַכְּתוּב (שִׁיר הַשִּׁירִים ז' ו'): "רֹאשׁךָ עָלֶיךָ

כְּכַרְמֵל" ... כִּי אֵין לוֹ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵת רוּחַ בְּעוֹלָמוֹ, אֲלֹא כַּאֲשֶׁר עוֹסְקִים בְּחֻכְמָה זו.

רואים שְׂכָדֵי לִזְכוֹת לִירֵאת שָׁמַיִם טְהוֹרָה, שִׁידַע שְׁפָלוֹת עֲצָמוֹ מְכַרְחִים לְלִמּוּד זוהר הַקְדוּשׁ, וּבִכְךָ נִצָּלִים מְקַלְקָלִים וּכְפִירוֹת, וְזוֹכִים לְהַפִּיר גְּדִלוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְכַאֲשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל יַעֲסֻקוּ בְּלִימּוּד הַזוהר הַקְדוּשׁ מִיד נִגְאָלִים וְנִיֻּצָּלִים מִחֻבְלֵי מָשִׁיחַ. וְכָל עֵקֶר בִּיאַת הָאָדָם לְעוֹלָם הַזֶּה הוּא כְּדִי שֶׁיִּלְמַד אֶת הַלִּימּוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה.

וּבִאֲמַת כֶּבֶד הָרַעֲיָא מְהִימְנָא [הוא מִשֶּׁה רַבֵּנוּ ע"ה] מְצִיָּה אוֹתָנוּ לְלִמּוּד זוהר הַקְדוּשׁ דְּוּוּקָא, כִּי תוֹרַת הָרֶשֶׁב"י מְאִיר עַד סוֹף הַדּוֹרוֹת, וְצָרִיךְ לְלִמּוּד לֹלֵא הַפֶּסֶק וְלֹא לְתַת מְנוּחָה לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שֶׁיִּגְאָלְנוּ (זוהר פְּנִיחָס רִיט).

יְהוּדִים יִקְרִים! הַזְמַן הוֹלֵךְ וְאוֹזֵל... שֵׁשֶׁת אֲלָפִים שָׁנוֹת בְּרִיאַת הָעוֹלָם הוֹלְכִים וּמִסְתַּיִימִים עוֹבְרִים, חוֹלְפִים בִּיעָף.

הַמִּצָּב בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל (וּבְעוֹלָם כּוֹלֹ) מְעוֹרָר דָּאָגָה, וְהֵלֵב נִקְרַע וְכָל עֵין תִּזְלַ וְתִדְמַע מִגְדֹל הַצָּרוֹת הַפְּרָטִיּוֹת וְהַכְּלָלִיּוֹת רַח"ל.

יְדוּעַ מֵאֲמַר חַז"ל מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אֵין לָהּ יוֹם שֶׁקָּלָלְתוּ מְרַבָּה מִחֻבְרוֹ, וְכָל הַיָּשׁוּב עוֹמֵד בְּסִכְנָה נוֹרָאָה רַח"ל "כְּכַבְּשָׁה אַחַת שְׁעוֹמֶדֶת בֵּין שְׂבָעִים זָאֲבִים" (שְׂבָעִים אֲמוֹת). וְכַמְדָּמָה שֶׁכָּבֵר הִגְעָנוּ לְמֵאֲמַר דּוֹד הַמֶּלֶךְ ע"ה "לָמָּה רָגַשׁוּ גוֹיִם" וְגו'. וְהָאֲמוֹת מְצַחֲצָחוֹת הַחֲרָבוֹת, וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן אֲלֹא עַל אֲבִינּוּ שְׂבָשְׁמִים, וְלִקְנוֹת לְסִכְתָּה לְרֵאשִׁי בְּיוֹם נָשֵׁק (תְּהִילִים פָּרָק קמ), דְּבָר אַחֵר בְּיוֹם נָשֵׁק^א. זֶה נִשְׁקוּ שֶׁל גּוֹג (יְרוּשָׁלַּיִם יְבִמוֹת ע.ח.).

א. ישראל מתאחדים בזוהר הקדוש בגימטריא 1679) כמנין בסוכות תשבו שבעה ימים. [וענן ה' עליהם יומם", שהשכינה הקדושה חופפת על ישראל, וזוהר ל"סוכות לראשי ביום נשק", [עין ירושלמי יבמות ע"ח, וכמו שתמיד היה דורש בפתחה לירחי כלה מרן בעל "אבי עזרי" את

וּמִמֶּנּוּ בְּיָמִים אֵלּוּ הוּצִיאוּ כְּרוּזִים לְהַתְּכוֹנֵן וּלְסַדֵּר הַמְּקֻלָּטִים וְלֹא יוֹדְעִים
מִתִּי יָכִינס בְּרֹאשׁ שֶׁל אֶחָד הַמְּשֻׁגָּעִים שֶׁמְסַבִּיבֵנוּ לְהַתְּחִיל מִלְחָמָה
רַח"ל, הֶצְבֵּא בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל מִתְּכוֹנְנִים ח"ו שֶׁלֹּא תָּבוֹא מִלְחָמָה כִּי הָאוֹיֵב
הַתְּחַמֵּשׁ בְּטִילִים אִיוֹמִים שְׁמִי יוֹדֵעַ מִי יוּכַל לְהִינָצֵל, וְכֻלָּם שׁוֹבְרִים אֶת
הָרֹאשׁ מִה לַעֲשׂוֹת, וְאִם כָּדָאִי לְהַקְדִּים וּלְפָתַח מִלְחָמָה מֵצַד יִשְׂרָאֵל, וְכִמּוּ
הָאֵילָה שְׂצוּעַקָת לֵהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ כְּשֶׁצְרִיכָה לָלֶדֶת, כִּךָ עִם יִשְׂרָאֵל נִמְצָאִים
בְּמַצֵּב שֶׁעַל פִּי דֶרֶךְ הַטֵּבֵעַ אֵין יוֹדְעִים מִה לַעֲשׂוֹת?

חִיבִים אָנוּ לַעֲצֹר וּלְהַתְּכוֹנֵן: נַחֲפֹשֶׁה דְּרָכֵינוּ וְנַחֲקוּרָה, עַל מִה וְלָמָּה כָּל
יוֹם שְׁעוֹבֵר גְּרוּעַ מִחִבְרוֹ? מִדּוּעַ הַתּוֹרָה הַנִּלְמָדָת, כְּכִיכּוֹל אֵינָהּ
מְגִינָה וּמַצִּילָה מִכָּל הַפְּגָעִים הָרָעִים. אֵיךְ זֶה שֶׁהַשְּׂכִינָה בּוֹכָה וְצוּעָקָת
וְהַגְּאוּלָּה לֹא מְגִיעָה? וּבְיָמִים קָשִׁים אֵלּוּ הָעוֹבְרִים עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל הֵשֶׁם
יַצִּילֵנוּ וְאֵין אִישׁ יוֹדֵעַ מִה יֵלֵד יוֹם, וְרַבִּים שׁוֹאֲלִים וּמְבַקְשִׁים עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה
בְּמָה לַעֲזוֹר רַחֲמֵי שְׁמַיִם וּלְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת ה"י.

וְהָ

אוֹי לֹאֵלָה שְׁעוֹבָדִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּיוֹבֶשׁ

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זי"ע (תִּיקוּנֵי זוֹהַר, תִּיקוּן מ"ג): "וְעוֹד מִי שֶׁגּוֹרֵם
שֶׁתִּסְתַּלַּק הַקְּבֵלָה וְהַחֲכָמָה (זוֹהַר, פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה). – מִתּוֹרָה שֶׁבַעֵל פֶּה
וּמִתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב, וְגוֹרֵם שֶׁלֹּא יִשְׁתַּדְּלוּ בָּהּ, וְאוֹמֵר שְׂאִין אֵלָּא פֶּשֶׁט בַּתּוֹרָה
וּבִגְמָרָא (לּוֹמְדִים רַק פֶּשֶׁט הַתּוֹרָה וְהַגְמָרָא כָּל הַיּוֹם, וְהַמְבִּין יְבִין...), בּוֹדֵאִי הוּא יִסְלַק
אֶת הַיָּמִים מִהֵיוֹא נִהַר וּמִהֵיוֹא גֶן, אוֹי וְאַבּוֹי לוֹ, טוֹב שֶׁלֹּא נִבְרָא בָּעוֹלָם,

הפסוק הזה, על סכנת האטום], ובזכות
התאחדות עם ישראל בלימוד זוהר הקדוש,
ניצל ממלחמת גוג ומגוג, ועוד, כמו שהתורה
צוותה עלינו בסוכות תשבו שבעת ימים, כך
חייבים ללמוד את זוהר הקדוש כל השבוע בלי
הפסק.

ולא ילמד אותה תורה שבכתב ושבעל פה, ונחשב לו, כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו, וגורם עניות בעולם וארץ הגלות!!". - וכן כותב הרשב"י הקדוש (תיקוני זוהר, תיקון ל'): "אוי לאלה שעובדים את השכינה ביושב, ולא משתדלים בלימוד חכמת הקבלה, אבוי להם שגורמים עניות, וחרב ובזה (מלחמות) וחרג ואבדן בעולם, ומסלקים את רוח המשיח".

אנו מתפללים בכל יום ופרס עלינו סכת שלומך, וזהו זכות לימוד הזוהר הקדוש שמגן ומסכך עלינו^[א], והשכינה הקדושה פורשת כנפיה ושומרת עלינו. זוהי העצה אחת היעוצה "לימוד תורה לשמה"^[א], בלמוד הזוהר הקדוש בשמחה ובאחדות, אשר בכחו לעצור כל פרענות ולהשפיע כל הפרכות ברוחניות ובגשמיות, וכידוע תקנת הרמח"ל זי"ע ללמוד הזוהר הקדוש ברציפות - שמציל מן הפרענות - ומביא הגאולה (עיי' ספר אור הזוהר פ"ה, וכן הובא בספר "תורתו מגן לנו").

טו

תקנו גאונים וצדיקי ירושלים זי"ע לארגן אלה סיומי זוהר

מורי ורבותי!!! כלנו יחד צריכים להתחזק ולקיים את דברי קדשו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע א, בני שנו מדותי (גיטין ס"ז)

וכמו שאמר המגיד למרן הבית יוסף: אם תקבע עתים בחכמת הקבלה, אפתח לך בה דתדביק רזין סתימין דלא ידע יתהון בר נש. (מגיד מישרים פרשת בא) - ווי לעלמא דאנון אטימין לבא וסתימין עיינין דלא מסתכלין ברזי דאורייתא. (זהר חלק א' דף כ"ח.) - אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק גביהו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' בישה, וי לון דגרמין ענייתא וחרבא וביזה וחרג ואבדן בעלמא. (תיק"ז תי' ל').

ב. למוז הזהר הקדוש צילא דמיהימנותא בסכה: כתוב בתהלים (פרק ק"מ ח') ה' אד-ני עז ישועתי סכתה לראשי ביום נשק. ובירושלמי (ובמות דף עח) אקרו: דבר אחר "ביום נשק" זה נשקו של גוג. וכתבו המקבילים דהסכך של הסכה בבחינת בינה, הנקראת אם החוספת על הבנים בצלא דמיהימנותא, וכמו כן זוהר הקדוש שלמודו בבחינת בינה, נחשב לסכך וצילא דמיהימנותא, ומסכך ומגן ביום נשק שמציל מולחמת גוג ומגוג. (בדי ערבות). ג. תורת הסוד הוא תורה לשמה, (אור יצחק פ"א).

וּפְרַשׁ רַשׁ"י לְמַדּוֹ תוֹרָתִי, וּכְבֹּר הַבְּטִיחַ הָרַעֲיָא מְהִימְנָא וְאֵלֵיהּוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב שְׂבֻכּוֹת הַלְמוּד וְהַקְרִיאָה בְּסֵפֶר הַזֶּה "ק נֶצַּח מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים, (אף לֹא הִבְנֶה כָּלל כִּידּוּעַ מְדַבְּרֵי רְבוּתִינוּ). וּכְדָאִי הוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחָק. וְרוֹאִים מִזֶּה בְּעִלְיָל שָׂרָק בְּזֻכּוֹת הַקְרִיאָה וְהַלְמוּד בְּסֵפֶר הַזֶּה "ק מִבְּטָח לָנוּ שְׁנֻכָּה וְנִגְאָל בְּרַחֲמִים בְּלֹא צָרוֹת וְיִסּוּרִים רַח"ל. – בְּעֵינֵינוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ אֵיךְ שְׁמַתְקִימַת נְבוֹאָת הַנְּבִיא עָמוּס (פֶּרֶק ח' יא – יב): "הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָאִם ה' אֱלֹקִים וְהַשְׁלַחְתִּי רָעַב בָּאָרֶץ לֹא רָעַב לֶלֶחֶם וְלֹא צָמָא לְמִים כִּי אִם לְשִׁמְעַת דְּבָרֵי ה'". – וּמִכָּל קְצוֹת הָאָרֶץ דּוֹרְשִׁים וּמִבְקָשִׁים אֶת דְּבַר ה', לְהִתְחַבֵּר אֶל הַתַּנָּא הָאֱלֹקִי הָרַשָּׁב"י זִי"ע וּלְהַשְׁתַּתֵּף עִם כָּלל יִשְׂרָאֵל בְּלִימוּד הַקְדוּשׁ הַזֶּה. אֲשֶׁר הוּא יְדוּעַ שְׁכָל הַמְּסִימִים אֶת סֵפֶר הַזֶּה הַקְדוּשׁ בְּאַחֲדוֹת בְּבַחֲיִנַת "כְּנִישְׁתָּא חֲדָא" (זוהר הַקְדוּשׁ) הֵם זֻכִּים לְהִיּוֹת "אֶלֶף הַמִּגָּן תָּלוּי עָלָיו כָּל שְׁלִטֵי הַגְּבוּרִים" (שִׁיר הַשִּׁירִים ד, ד), – עָלֵיהֶם תָּלוּי וְעוֹמֵד הַצֵּלָת כָּלל יִשְׂרָאֵל, "כָּל שְׁלִטֵי הַגְּבוּרִים" וְהֵם שׁוֹלְטִים עַל הַגְּבוּרוֹת וּמִמַּתְקִים אוֹתָם, וּמִיד בָּאָה הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים. וּכְבֹּר תִּקְנוּ גְּאוּנֵי וְצַדִּיקֵי יְרוּשָׁלַיִם זִי"ע (בְּשֵׁנַת תַּרְפ"א), לְאַרְגֵּן אֶלֶף סִיּוּמֵי זוֹהַר כְּדִי לְזֻכּוֹת לְגְּאוּלָּה בְּבַחֲיִנַת "הָאֶלֶף לָךְ שְׁלֵמָה".

וּכְרוּךְ הַשֵּׁם זָכִינוּ שְׂבִדּוּרְנוּ הַתְּאַחֲדוּ כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה אֲנָשִׁים וּבִיחָד סִיּוּמוֹ זוֹהַר הַקְדוּשׁ אֶלֶף אֲלָפֵי פְעָמִים, וַיֵּשׁ לָנוּ כְּבֹר קָרוֹב לְאֶלֶף בְּתֵי מְדַרְשֵׁים שְׁמִסִּימִים כָּל שָׁבוּעַ אֶת הַזֶּה "ק הַמְּחוּלָק ל-70 חֲלָקִים סֵךְ הַכָּל יוֹתֵר מִחֲצִי מִלִּיּוֹן סִיּוּמִים בְּשָׁנָה. וְרוֹאִים בְּזֶה הַתְּגַשְׁמוֹת הַבְּטָחָתוֹ שֶׁל הָרַשָּׁב"י ע"ה, שֶׁהִכִּין רְפוּאָה לְמַכָּה, וְהִכִּין לָנוּ אֶת הַזֶּה הַקְדוּשׁ כְּדִי שְׁנוּכַל לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה וּלְזֻכּוֹת לִירֵאת שְׁמִים בְּדוֹר הָאַחֲרוֹן, וּלְזֻכּוֹת לְלִמּוּד תוֹרָה לְשִׁמְהָ, וְעַל יְדֵי לִימוּד הַזֶּה נִזְכָּה לְחֹזֶר בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה בְּשִׁמְחָה וּבְאַהֲבָה, וְכוּ נִנְצֵל וְכוּ נִגְאָל (כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ כָּל הַצַּדִּיקִים תַּלְמִידֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְעוֹד).

טז

לא יהיה הגאֵלה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו

וְכָתַב הַשֵּׁל"ה הַקָּדוֹשׁ: "הִנֵּה מִבְּאֵר מְכָאן שְׁחִבּוֹר הַזֶּהר הָיָה עָתִיד לִהְיוֹת גִּנּוּז וְכו', עַד שְׂיָבוֹא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים, שָׂאז יתְגַלֶּה לַתַּחְתּוֹנִים. וּבְזָכוֹת הָעוֹסְקִים יָבוֹא מְשִׁיחַ, כִּי אַז תִּמְלֹא הָאָרֶץ דְּעָה בְּסִבְתּוֹ אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה קְרוֹבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שְׂאָמַר וּבְגִינָה "וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אָחִזְתּוֹ" וְכו', כְּדִי שְׂבְּזָכוֹת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֵׁם שֶׁלֹּא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמַּצָּרִים עַד שֶׁהָצִרָךְ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן הִגְאָלָה הָעֲתִידָה לֹא יִהְיֶה הִגְאָלָה עַד שְׂיָזְכוּ לַתּוֹסֶפֶת הַקָּדְשָׁה הַזֹּה, וְהוּא רָצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרִי הַזֹּכֶה בָּהּ" (עֲשָׂה מַאֲמָרוֹת מֵאֶמֶר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי לִנְחוֹת הַבְּרִית).

וְנִזְכִּיר מַעַט מֵהַמַּעֲלוֹת הַנִּשְׁגָּבוֹת שֶׁל לִוְמָדֵי הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ כִּמוֹ שְׁנִזְכְּרוּ בְּדִבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים: כְּתוּב בְּתִיקוּנֵי זוֹהַר חֲדָשׁ (ע"ב ע"ד, זֶהר נִשְׂא). אֵלּוּ שְׁלוֹמֵדִים זֶהר... יִנְצְלוּ מִהַמָּבוֹל וּמִמְלַחְמַת גּוֹג וּמִגּוֹג כִּמוֹ בְּתַבַּת נֹחַ, וְכֵן צָוָה הַרְמַח"ל זִי"ע לְלַמּוֹד בְּרָצִיפוֹת אֶת הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ כְּדִי לְזַכּוֹת לְהִינָצֵל וּלְהַפְּנֵס לְתַבַּת נֹחַ שֶׁהוּא הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ.

יז

מִקְרָבִים אֶת הִגְאָלָה וְעוֹשִׂים נַחַת רוּחַ גָּדוֹל לְיוֹצְרָם

וּבְתִיקוּנֵי זוֹהַר, (בְּפָרוּשׁ כִּגְן הֵיָרֵק) כְּתוּב, נִצּוּלִים מִכָּל פְּגָעִים רָעִים, זוֹכִים לְהִשְׁבַּתַּת הַקְּטָרוּגִים, מִבְּטָלִים אֶת הַקְּלָפוֹת וּמִבִּיאִים אֶת הַמְּשִׁיחַ (הַגֵּר"א-אֲבֵן שְׁלֵמָה, חֲסֵד לְאַבְרָהָם, דַּגְמ"א שְׁמִינִי), מְטַהֵר וּמִקְדָּשׁ הַנֶּפֶשׁ (פְּלֵא יוֹעֵץ), מִקְרָבִים אֶת הִגְאָלָה וְעוֹשִׂים נַחַת רוּחַ גָּדוֹל לְיוֹצְרָם (מַק"מ לְתִיקוּן"ז). הַלּוֹמְדִים זוֹה"ק בַּחוּל: שְׁעָה אַחַת מְקַבְּלִים שָׂכָר כִּמוֹ שָׁנָה שְׁלִימָה.

בְּשִׁמְחָה: כָּמוֹ אֶלֶף שָׁנָה. בְּצַעַר: כָּמוֹ מֵאָה אֶלֶף שָׁנָה. בְּשִׁבְתָּ: כָּמוֹ אֶלֶף שָׁנָה תוֹרָה. בְּשִׁמְחָה: כָּמוֹ מִלִּיּוֹן שָׁנָה. בְּצַעַר: כָּמוֹ מֵאָה מִלִּיּוֹן שָׁנָה תוֹרָה. (הַרִ"ח הַטּוֹב, אוֹרְחוֹת צְדִיקִים, אבֹדֶר"ג).

רְבוּתִי, שְׁמַעְתֶּם? לִימוּד זוֹה"ק בְּשִׁבְתָּ אֵתָה מְקַבֵּל שְׂכָר כָּמוֹ שְׁלֹמֶדֶת 100 מִלִּיּוֹן שָׁנָה תוֹרַת הַפֶּשֶׁט, זֹאת אוֹמֶרֶת כָּמוֹ לִימוּד ש"ס בְּבִלִי וִירוּשָׁלַיִם מִלִּיּוֹן פְּעָמִים, אֵיזָה מִתְּנָה יָפָה נִתְּנוּ לָנוּ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ הַרְשֵׁב"י וְאַלִּיָּהוּ הַנָּבִיא זִיע"א!!!

זוהר

מְשִׁיחַ יֹאמַר עֲלֵיהֶם: "בְּזִכּוּתְךָ הִגַּעְתִּי!"

רק הם בלבד זוכים שתפלותיהם נשמעות ומתקבלות (ר"י אבוחצירא, "בגדי השרד"). רק הם נקראים עובדי ה' לשם שמים, שלא על מנת לקבל פרס. וזוכים לקבל פני שכינה, ומרואי פני המלך (רבי אברהם אזולאי, פרקי אבות). אם אתה רוצה להשתדך עם עובדי ה' אז תחפש מי שלומד זוהר כְּשִׁיבוֹא הַמְּשִׁיחַ יֹאמַר עֲלֵיהֶם: "בְּזִכּוּתְךָ הִגַּעְתִּי! לָךְ יֵשׁ חֵלֶק בְּגֵאֻלַּת הָעָם!". מי יתן וְהָיָה שִׁיתְּחִילוּ לִלְמַד עִם הַצֶּאֱנָן קְדוֹשִׁים אֵת הַזוהר הַקְּדוֹשׁ... וּבִנְדָאֵי זֻכִּים לְגֵאֻלָּה בְּקֶרֶב בְּלִי חֲבִלִי מְשִׁיחַ (הַצְדִּיק מִקְאֲמָרְנָא זִי"ע).

יהודים קדושים! אחים אהובים! ממש תענוג לראות ומפעים הלבבות, האיך נתחברו כל היהודים זקנים עם נערים בכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות, ללמד כל שבת קודש [שפידוע מעלת הלמוד בשבת קודש עולה כפול אלף, ולמוד זוהר הקדוש שעה בימות החול עולה לשנה, ושעה בשבת קודש אלף שנה, וכאשר הלמוד הוא מתוך שמחה עולה לערך מליון שנה, ובצעור מאה מליון שנה - ראה ספר "ערכה של שעה"].

ובלמוד במנין מקבלים שכר כפול אלה, כי כל בי עשרה שכינתא שריא, וכל מה דיהבי משמיא נותנים באלף (זוה"ק פרשת ויצא דף קס"א עמוד א'), ובזכוי הרבים עוד כפול אלה כדאיתא במדרש רבא (שיר השירים פרשה ח' פסקא ט"ז). וממי את למד, משבטו של יששכר ומשבטו של נפתלי שבטו של נפתלי על ידי שהיו למדין תורה שלא במקומן נטלו שכר אלה הדא הוא דכתיב ומנפתלי שרים אלה, אבל שבטו של יששכר על ידי שהיו למדין תורה במקומן נטלו שכר מאתים שנאמר: ראשיהם מאתים וכל אחיהם על פיהם. ובמדרש זוטא (קהלת פרשה ה'): רבי יעקב אמר בשם רבי יוחנן למד ולא למד אין לך הבל גדול מזה. מכאן אמרו אין הרב נוטל שכר תלמידיו עד שילמדנו לאחרים. שנאמר "האלף לך שלמה" וגו' (שיר השירים ח' י"ב). העולה מכאן שהמזכה את הרבים שילמדו בצבור זהר הקדוש בשבת קודש שעה עולה לו כמו למוד תורת הנגלה 100,000,000,000 שנה - מאה טריליון שנות תורה. [וכל אחד יכול לזכות לזה בקלות אם בעל נפש אתה], ובזהר רעיא מהמנא פרשת משפטים (ק"כ), כתב שישראל שהם נקראים "אילת" הם נרדפים מפני הרשעים, ואז יתעורר נפתלי שהוא "אילה שלוחה הנותן אמרי שפר", והוא יעורר את המשיח בן דוד שהוא מצד ימין עין שם. ויש לרמוז שנפתלי הם אלו שמוסרים נפשם ומצצעים עצמם לזכוי הרבים, והם זוכים לקרב את הגאולה ולהביא את המשיח, ודוקא האוחזים במדת נפתלי שהם מזכי הרבים בלימוד התורה ואינם נחים במקומם, הם אלו שמעוררים את הגאולה ובזכותם המשיח בא.

עתה צריך להחליט האם אתה שיך למי שרוצה לזכות למאה טריליון שנות תורה, ולהביא את המשיח, או חס ושלום לפול לקלפת הערב רב, כי זה כנגד זה עשה האלקים, והבוחר בקדש הוא חושק

לזכות את הרבים וזכות הרשע" תעמד לו ולזרעו עד עולם בזה ובבא. - וכעת אין לשום יהודי^[1] תרוץ מדוע לא ילמד זוהר הקדוש, אלא כל ישראל חברים מקשיבים ולומדים זוהר הקדוש ומקימים דברי אלקים חיים, מפי משה רבנו ע"ה, שאמר: "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי" (רעיא מהימנא נשא קכ"ד), במהרה בימינו אמן.

דט

משה וצפורה נקברו במערת המכפלה

"וימת שם משה", סמליון אומר מחילה [מַעֲרָה] היתה יוצאת מקבורתו של משה לקבורתו של אבות, נאמר כאן "וימת שם משה", ונאמר להלן "ושמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו". - עוד ראיתי כתוב [בילקוט ראובני פרשת ברכה, בשם ספר התמונה] כי משה וצפורה נקברו במערת המכפלה, ומה שכתוב "ואתה לא תבוא אל הארץ", "ושמה לא תבוא", לא תבוא בעצמך, אבל המלאכים יביאך שמה בטהרה, שלא ידע איש את קבורתו אלא המלאכים, עין שם. - א"ה, ואולי משום זה כתבו [בתוספות סוטה י"ג ע"ב] דסמליון מלאך היה, עין שם, יען שכתוב "ולא ידע איש את קבורתו", וזהו ההכרח לומר שהוא שם מלאך ולא שם חכם, ודו"ק.

אור חבור הזה להתקיים, וכך סגלת החבור שמיד שעוסק בחשקו אהבת השם ישאבנו כשאיבת האבן השואבת את הברזל ויכנס אליו להצלת נפשו ורוחו ונשמתו ותקונו, ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יכנס. (אור יקר, שער א' סימן י')

ד.ספר הזהר הוא כמו תבת נח - ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יכנס: כי חבור זה שנקרא ספר הזהר הוא כמו תבת נח, שבו היו מינים הרבה ולא היה קיום לאותן המינים והמשפחות כלם אלא על ידי כניסתם להתבה כן הוא ממש... כן יכנסו הצדיקים אל סוד

"בזכותך הגעתי!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיים. בעת הזו יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות, יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, ולפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה, ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בפנותו אצבעו על יהודי מסים: "בזכותך הגעתי, לך יש חלק בגאלת העם". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי"

על כן עורו והתעוררו להעיר את העולם באור העליון כי באורך נראה אור למשוך חסד על הכלל ועל הפרט "אור חדש על ציון תאיר ונזכה במהרה לאורו" אמן.

לתרומות ולהנצחות:

מפעל הזוהר העולמי 0527-651911; בפקס 02-995-1300

בס"ד

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסלוק		סוג חשבון		מספר חשבון									
בנק	סניף												

קוד מסד										אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה			
4	7	6	9	5									

לכבוד בנק _____

סניף _____

כתובת הסניף _____

אני/הח"מ _____ (שם בעל/ החשבון כמופיע בספרי הבנק) מס' זהות _____

רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

נותנים לכם כזה הוראה לחיוב את חשבוננו הנ"ל בסניפכם, בנין תרומה בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מעט בפעם באמצעי מנגנון, ע"י "גן עדן התחתון" כמפורט מטה.

ב"פרטי ההרשאה".

2. ידוע לי/לנו כי:

א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה מפני/מאתנו בכתב לבנק ול"גן עדן התחתון" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה בבנק וכן, ניתנת לביטול ע"י הוראת כל דין.

ב. אהיה/נהיה רשאי/ם לבעל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תיפטר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.

ג. אהיה/נהיה רשאי/ם לבעל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב אם אכוח/נכוח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם נקבעו.

3. ידוע לי/לנו כי הפרטים שצוינו בכתב ההרשאה ומילויים, הם נושאים שעלינו להסדיר עם המוטב.

4. ידוע לי/לנו, כי סכומי החיוב ע"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/לנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בנין חיובים אלה.

5. הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב ההרשאה זו, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו.

6. הבנק רשאי להוציא/נו מן ההסדר המפורט בכתב ההרשאה זו, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לי/לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה.

7. נא לאשר לי/גן עדן התחתון" בסמך המפורט לזה, קבלת הוראות אלו מפני/מאתנו.

מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____ פירטי ההרשאה

חתימת בעל/י החשבון

קוד מסלוק		סוג חשבון		מספר חשבון									
בנק	סניף												

קוד מסד										אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה			
4	7	6	9	5									

אישור הבנק

לכבוד "גן עדן התחתון" (ע"י זוהר פ' לך לך)

רח' נחשון 10 בית שמש 29099

בית שמש

קבלנו הוראות מ- _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים

שיופיעו באמצעי מנגנון שתצונו לנו מיד' פעם בפעם, ואשר מספר

חשבוננו/ם בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם למפורט בכתב

ההרשאה.

רשמנו לפנינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר

זאת, כל עוד לא תהיה מניעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעל/י החשבון, או כל עוד לא הוצא/י בעל/י החשבון מן ההסדר.

אישור זה לא יפגע בהתחייבותיכם כלפינו, לפי כתב השיפוי שנחתם על ידיכם.

בכבוד רב,

בנק

סניף

חתימה וחתימת הסניף

תאריך